

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Siemkowicz

Protokolant: Iwona Malinowska – Kowalewska

w obecności Prokuratora: Eweliny Świątalskiej

po rozpoznaniu dnia 7 marca 2013 roku, sprawy:

A. R., urodzonego w dniu (...)

we W.

syna B. i E. z domu H.;

nr PESEL: (...)

oskarżonego o to, że w dniu 10 września 2008 roku, w M., przy ulicy (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posiadał zainstalowane na dysku twardym laptopa m-ki F. (...) o nr (...) łącznie osiem oprogramowań komputerowych, które uprzednio uzyskał bez zgody osoby uprawnionej, czym działał na szkodę B. G., powodując szkodę w wysokości 80 zł, (...), powodując szkodę w wysokości 200 zł, M. (...), powodując szkodę w wysokości 29 zł, (...), powodując szkodę w wysokości 219 zł, P. I., powodując szkodę w wysokości 160 złotych, C. powodując szkodę w wysokości 80 zł, CD Projekt, powodując szkodę w wysokości 80 złotych, co daje łączną wartość szkód w wysokości 848 zł, które to firmy reprezentowane przez L. – (...) i Agencję (...); a w szczególności uzyskał oprogramowanie komputerowe:

1. B. (...), powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),
2. (...) 2008, powodując szkodę w wysokości 200 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),
3. A. of E., powodując szkodę w wysokości 29 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...),
4. N. Internet (...) 2006, powodując szkodę w wysokości 219 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...),
5. H. I., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),
6. F., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),
7. G. T. A., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L.- (...),

8. W. 2, powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L. - (...),

tj. o czyn z art. 278 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego **A. R.** za winnego tego, że w dniu 10 września 2008 roku, w M., przy ulicy (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posiadał zainstalowane na dysku twardym laptopa m-ki F. (...) o nr (...) łącznie sześć oprogramowań komputerowych, które uprzednio uzyskał bez zgody osoby uprawnionej, czym działał na szkodę (...) powodując szkodę w wysokości 200 zł, M.(...). powodując szkodę w wysokości 29 zł, P. I. powodując szkodę w wysokości 160 złotych, C. powodując szkodę w wysokości 80 zł, C. P. powodując szkodę w wysokości 80 złotych, co daje łączną wartość szkód w wysokości 549 zł, które to firmy reprezentowane są przez L.- (...) i Agencję (...), a w szczególności uzyskał oprogramowanie komputerowe:

- (...) 2008, powodując szkodę w wysokości 200 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),

- A. of E., powodując szkodę w wysokości 29 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...),

- H. I., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),

- F., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),

- G. T. A., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L.- (...),

- W. 2, powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L. - (...), to jest czynu z art. 278 § 2 kk, i za to na podstawie art. 278 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci laptopa marki F. (...) o nr (...) wraz z zasilaczem, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr VI/322/08 na K. 106 akt pod poz. 68, z tym, iż równocześnie zarządza zniszczenie twardego dysku tego komputera;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu adw. P. M. kwotę 2538,72 zł wraz z wliczonym w tą kwotę podatkiem VAT, tytułem kosztów obrony oskarżonego z urzędu;

V. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie i odstępuje od wymierzenia mu opłaty.

Sygn. akt II K 314/12

UZASADNIENIE:

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2008 r. w domu oskarżonego A. R. w M. przy ul. (...), zabezpieczono podczas przeszukania między innymi należący do oskarżonego komputer typu laptop marki F. (...) o nr (...). W trakcie badania zabezpieczonego komputera oskarżonego stwierdzono, że zainstalowano na nim łącznie 68 programów komputerowych i gier w tym:

- grę komputerową B. (...) o wartości 80 zł, do której prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...);
- program komputerowy (...) 2008 o wartości 200 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...);
- grę komputerową A. of E. o wartości zł, do której prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...),
- program komputerowy N. Internet (...) 2006, o wartości 219 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...),
- program komputerowy H. I., o wartości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),
- grę komputerową F., o wartości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),
- grę komputerową G. T. A., o wartości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L.- (...),
- grę komputerową W. 2, o wartości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L. - (...).

W zakresie przy tym dwóch wskazanych wyżej oprogramowań - gry komputerowej B. (...) oraz programu komputerowego N. Internet (...) 2006 jak ustalono w trakcie trwania postępowania, oskarżony posiadał stosowe uprawnienia licencyjne do posiadania i dysponowania tymi programami. W szczególności oskarżony posiadał bowiem w miejscu swojego zamieszkania oryginalny nośnik w postaci płyty CD – R na której znajdował się przedmiotowy program N. Internet (...) 2006. Dodatkowo w zakresie gry komputerowej B. (...), przed dniem 10 września 2008 r., istniała możliwość legalnego i darmowego ściągnięcia tej gry oraz zainstalowania na komputerze każdego użytkownika, ze strony internetowej firmy (...) – na której gra ta została przez wskazaną firmę udostępniona w pełnej, darmowej wersji.

W zakresie natomiast pozostałych 6 programów komputerowych zainstalowanych na dysku twardym komputera oskarżonego, w postaci programu komputerowych (...)2008 oraz gier komputerowych A.of E., H. I., F.,G. T. A.oraz W.2, oskarżony posiadał wskazane programy bez stosownego uprawnienia w postaci zgody uprawnionego podmiotu, w szczególności wyrażającej się w licencji. Oskarżony nie posiadał również oryginalnych nośników w/w programów potwierdzających ich legalne nabycie i dalsze użytkowanie.

W szczególności wskazane powyżej programy komputerowe (...)2008, A.of E., H. I., F., G. T. A.oraz W.2 nie były możliwe do pobrania w wersji pełnej z płyt CD – R dołączanych do czasopism komputerowych (...)przed dniem 10 września 2008 r., a także przed tą datą w/w programy komputerowe i gry nie były na wskazanych płytach CD – R przez czasopismo (...)rozpowszechniane.

/ dowód:

Zeznania świadków:

B. M. – K.1888, 780, 802 – 803;

Z. S. – K.1737 – 1738, 784 – 785, 1422;

A. K. (1) – K.1815 i odwrot, 830 – 840, 896 – 898, 920 – 922;

K. S. – K.1739 – 1740, 945 – 947;

B. R. – K.1579 – 1580, 117 – 122, 123 – 124, 125 – 127,

(...);

częściowo Wyjaśnienia oskarżonego A. R. – K.1577 –

(...), (...) – 1150, (...);

pisemna opinia informatyczna T. J. – K.157 – 158, 163, 169 – 176, 186

– 187, 248 - (fragment załącznika nr 7);

ustna uzupełniająca opinia biegłego z zakresu komputerów i informatyki T.

J. – K.1655 – 1658, 1418 – 1420;

protokół przeszukania posesji nr (...) w M. – K.61 – 74;

dokumentacja fotograficzna – K.82;

Informacja B. (...) – K.1760;

Informacja wydawcy (...) Sp. z o. o. – K.1604;

oryginalna płyta CD – R z programem N. Internet (...) 2006 –

K.1414. /

Oskarżony A. R. posiada wykształcenie wyższe – specjalista do spraw administracji. Nie pousiada dzieci. Aktualnie odbywa on karę pozbawienia wolności w innej sprawie.

W przeszłości oskarżony był karany sędownie.

/ dowód:

dane o karalności – K.1053;

wyrok SO o sygn. akt III K 71/09 – K.1057 – 1059;

wyrok łączny SO o sygn. akt III K 355/09 – K.1132 b;

wyrok SR dla Wrocławia – Śródmieście o sygn. V K 607/09 – K.1212 – 1213. /

Oskarżony A. R. zarówno w trakcie trwania postępowania przygotowawczego jak też na rozprawie nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa z art. 278 § 2 kk.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd stwierdził co następuje:

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznać należy, że wina i sprawstwo oskarżonego A. R. w zakresie popełnienia czynu z art. 278 § 2 kk, poprzez uzyskanie i zapisanie na dysku twardym komputera bez zgody uprawnionych podmiotów, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej - programu komputerowego (...)2008 oraz gier komputerowych A.of E., H. l., F., G. T. A.oraz W.2, nie budzą żadnych wątpliwości.

Jedynie bowiem w zakresie gry komputerowej B. (...) oraz programu komputerowego N. Internet (...) 2006 jak wykazały ustalenia poczynione w przedmiotowej sprawie, oskarżony posiadał wskazane programy komputerowe w sposób legalny.

Oskarżony A. R. nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa oraz wyjaśnił, że zainstalowane przez niego oprogramowanie, w szczególności (...), „G. T. A.” i (...) było legalne i pochodziło z płyt dołączonych do czasopisma (...), na których nagrane było darmowe oprogramowanie. Oskarżony podkreślił przy tym, że od wielu lat kupował pisma komputerowe w tym przede wszystkim czasopisma (...), przy czym każdorazowo do takiego czasopisma wydawca dodaje płytę CD z programami na które przez stosowne umowy wydawca wykupuje także licencje. Dodatkowo gra B. (...) została przez oskarżonego pobrana bezpłatnie ze strony internetowej B. (...).

Oskarżony w zakresie pozostałych zainstalowanych na dysku twardym jego komputera programów wskazał również, że pochodziły one z legalnych źródeł, a w szczególności zostały ściągnięte z legalnych stron internetowych, w tym chip.pl.

Sąd dał wiarę oskarżonemu w zakresie w jakim wskazał on, że w sposób legalny w dniu przeszukania (10.09.2008 r.) posiadał zainstalowany na twardym dysku komputera marki F. (...) program N. Internet (...) 2006, a także grę B. (...), gdyż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego pokrywały się z ustaleniami dokonanyymi w przedmiotowej sprawie. W szczególności do akt sprawy została dostarczona przez ojca oskarżonego B. R. płyta CD – R z oryginalnym programem N. Internet (...) 2006, odnaleziona przez wskazanego świadka w domu oskarżonego (K.1414), która jak wynikało z ustnej opinii biegłego T. J. (2) była oryginalnym nośnikiem tego programu. Jak wynikało także z informacji nadesłanej przez firmę (...) w odpowiedzi na pytanie Sądu skierowane do wskazanej firmy (K. 1587, 1627), od dnia 11.09.2007 r. na stronie internetowej B. istniała możliwość pobrania darmowej wersji programu komputerowego B. (...) (K.1260).

W zakresie dotyczącym pozostałych wyjaśnień oskarżonego, Sąd nie dał im wiary, albowiem pozostawały one w sprzeczności z ustalonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci opinii biegłego z zakresu badania komputerów i informatyki. Także z informacji nadesłanej do Sądu przez wydawcę czasopisma (...) – (...) Sp. z o. o., w odpowiedzi na pytanie Sądu w zakresie tego czy oprogramowanie wskazane w zarzucie aktu oskarżenia dotyczącym oskarżonego A. R. było dołączane do czasopisma (...) jako darmowy dodatek w postaci płytki CD – R, bądź w innej formie, przed dniem 10 września 2008 r. (K. 1586), wynika w sposób jednoznaczny, iż żaden z wymienionych w zapytaniu Sądu programów komputerowych w pełnej wersji nie był publikowany na płytach dołączanych do miesięcznika (...) (K.1604).

Jak wynika także z treści pisemnej opinii biegłego z zakresu komputerów i informatyki T. J. (2), a także z jego ustnych opinii uzupełniających – w tym z opinii ustnej z dnia 28.09.2012 r. wydanej po ujawnieniu przez Sąd biegłemu fragmentów jego opinii pisemnej zawartej na kartach 157 – 158, 163, 169 – 179, 186 – 187 oraz karty 248 załącznika nr 7 – dotyczących bezpośrednio oskarżonego A. R., biegły wskazał, że program komputerowy (...)2008 oraz gry komputerowe A.of E., (...), (...), G. T. A.i W.2 zainstalowane na twardym dysku komputera oskarżonego w pełnych wersjach, były zainstalowane nielegalnie. W szczególności biegły wskazał, że gdyby wskazane wersje programów zainstalowane na dysku twardym oskarżonego były typowymi wersjami „trialowymi” to wówczas nie uwzględniłby ich w swoim wykazie dołączonym do opinii. Zaznaczył także, że wersje trialowe mają często w nazwach katalogu napis „D.trial”, przy czym w wersjach systemowych też jest dopisek, że jest to wersja „trial”. W przypadku natomiast gdy nie ma informacji w tej postaci, wówczas po uruchomieniu kopi dysku badanego w maszynie wirtualnej, biegły bada w jakiej wersji on występuje. W przypadku gdyby wskazane wyżej programy zabezpieczone u oskarżonego na twardym dysku komputera były wersjami trialowymi, po ich uruchomieniu zgodnie z treścią opinii biegłego pojawiłby się komunikat, że jest to wersja trialowa – demonstracyjna. Biegły wskazał przy tym stanowczo, że on w zakresie programów komputerowych zabezpieczonych na twardym dysku komputera oskarżonego sprawdził, że nie są to wersje trialowe oraz, że wniosków swojej opinii w tym zakresie jest pewien. Zaznaczył przy tym, że faktycznie w zakresie wersji programu (...)również zabezpieczonego na dysku twardym komputera oskarżonego – występuje on w wersji shaewarowej, która dopuszcza użytkowanie tego programu przez określony czas – najczęściej 3 miesiące. Po

tym czasie należy jednak zapłacić za ten program lub go skasować. Wersja wskazanego programu zainstalowana na twardym dysku komputera oskarżonego jak wskazał biegły, przekroczyła czas licencji shaewarowej.

Biegły zauważył także, że jeżeli chodzi o program komputerowy B. (...), jego zdaniem faktycznie mogło mieć miejsce udostępnienie tego programu w wersji bezpłatnej na stronie internetowej firmy (...). Program ten był jednak także sprzedawany komercyjnie, dlatego w swojej opinii wskazał jego wartość. Jak zaznaczył jednak biegły, nie wyklucza on, iż oskarżony mógł faktycznie wskazać program B. (...) pobrać darmowo ze strony internetowej B. za pośrednictwem sieci Internet.

Biegły T. J. (2)wskazał także stanowczo, że złożone do akt sprawy przez obrońcę oskarżonego wydruki przedstawiające rzuty stron internetowych oferujących darmowe wersje oprogramowania (w tym wydruki zawarte na kartach 1397 – 1398, 1400 – 1413 a,), nie mają znaczenia w przedmiotowej sprawie, gdyż oferowane tam programy stanowią wyłącznie wersje demonstracyjne (K. 1418 – 1420), natomiast biegły w swojej opinii wymienił kwestionowane programy komputerowe - zabezpieczone na dysku twardym komputera oskarżonego, które nie były wersjami demonstracyjnymi lecz wersjami pełnymi. W szczególności jak wynikało z treści opinii pisemnej biegłego, na komputerze oskarżonego zainstalowano pełne wersje programu (...)2008 oraz gier A.of E., H. l., F., G. T. A.i W.2. Tym samym, zdaniem biegłego, przedstawione przez obrońcę oskarżonego informacje dotyczą bądź jedynie wersji demo bądź dodatków do gier – w postaci aktualizacji poprawiających błędy, oraz w żadnym zakresie nie wpływają na zmianę wcześniej wydanej przez niego opinii pisemnej oraz uzupełniających opinii ustnych.

Biegły wskazał przy tym, że nie spotkał się nigdy z taką sytuacją aby programy które zostały zabezpieczone na twardym dysku komputera oskarżonego były udostępniane w wersjach pełnych przez jakieś czasopismo na płytach CD – R, w tym przez czasopismo (...). Dodatkowo biegły podkreślił, że jego zdaniem jeżeli nawet jakiś program w wersji pełnej był na płycie dołączonej do określonego czasopisma, i jeżeli został zainstalowany i użytkowany, to powinno zachować się tą płytę bądź inny oryginalny nośnik, jako dowód legalności tego programu.

Biegły podtrzymał także w całości swoją opinię pisemną w zakresie dotyczącym bezpośrednio osoby oskarżonego A. R., w szczególności w zakresie w jakim wskazał w niej, iż zabezpieczone na twardym dysku komputera oskarżonego programy komputerowe w postaci programu komputerowego (...)2008 oraz gier komputerowych A.of E., H. l., F., G. T. A.oraz W.2, były na tym komputerze zainstalowane w sposób nielegalny, w szczególności bez stosownej licencji na użytkowanie tych programów udzielonej przez uprawnione podmioty.

Świadek B. R. zeznał natomiast, że po przeszukaniu domu w którym zamieszkiwał także jego syn A. R., znalazł płyty CD z programami komputerowymi użytkowymi przez syna i zainstalowanymi uprzednio na jego komputerze, w tym w postaci programu N. (...). Oryginalny nośnik w postaci płyty CD – R z przedmiotowym programem komputerowym N. (...) świadek złożył także do akt sprawy.

Dodatkowo B. R. zeznał, że widział jak syn przeglądał wcześniej czasopisma (...) które były w jego pokoju, przy czym jak zaznaczył świadek sam kiedyś prenumerował te czasopisma, a następnie je kupował. Wskazał także, że wraz z czasopismami było oprogramowanie które znajdowało się w pokoju syna.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. R.w zakresie tego, iż faktycznie oskarżony posiadał na swoim komputerze oryginalny program komputerowy N.(...), albowiem te zeznania znajdowały potwierdzenie w całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności w postaci złożonej do akt sprawy oryginalnej płyty CD – R z tym programem i w treści opinii biegłego. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania wskazanego świadka w tym zakresie, iż oskarżony rzeczywiście posiadał w swoim pokoju czasopisma (...). Jednakże zdaniem Sądu, wobec treści pisma wydawcy czasopisma (...)zaprzeczającego aby na płytach dołączanych do tego czasopisma przed dniem 10 września 2008 r. znajdowały się kwestionowane programy, w tym - program komputerowy (...)2008 oraz gry komputerowe A.of E., H. l., F., G. T. A.i W.2 - w pełnych wersjach, zeznania świadka w tym zakresie nie wnosily zdaniem Sądu niczego istotnego do sprawy.

Przesłuchani w sprawie świadkowie Z. S., K. S., A. K. (1) i B. M. – zeznający na okoliczności dotyczące praw autorskich reprezentowanych przez siebie podmiotów do poszczególnych programów komputerowych zabezpieczonych na twardym dysku komputera oskarżonego, w tym programu komputerowego (...)2008 oraz gier komputerowych A. of E., H. I., F., G. T. A. oraz W. 2, w swoich zeznaniach potwierdzili, iż wskazane programy komputerowe były chronione prawami autorskimi. Z uwagi na okoliczność, iż zeznania tych świadków nie były przez strony postępowania w żaden sposób kwestionowane, gdyż w istocie w przedmiotowej sprawie nie chodziło o potwierdzenie istnienia niekwestionowanych praw autorskich do w/w programów komputerowych, a jedynie o ustalenie czy oskarżony zainstalował te programy na swoim komputerze zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi, a więc pobierając je w sposób legalny i z legalnych nośników, szczegółowe omawianie zeznań wskazanych świadków nie było zdaniem Sądu konieczne.

Bez większego znaczenia w sprawie były natomiast zeznania świadków O. T., T. S., A. K. (2), Ł. P., U. M. oraz P. K., albowiem wskazani świadkowie nie posiadali żadnych istotnych informacji dotyczących bezpośrednio oskarżonego A. R. oraz stawianego mu w przedmiotowej sprawie zarzutu.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał oskarżonego A. R. za winnego tego, że w dniu 10 września 2008 roku, w M., przy ulicy (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posiadał zainstalowane na dysku twardym laptopa marki F. (...) o nr (...) łącznie sześć oprogramowań komputerowych, które uprzednio uzyskał bez zgody osoby uprawnionej, czym działał na szkodę (...) powodując szkodę w wysokości 200 zł, M. (...) powodując szkodę w wysokości 29 zł, P. I. powodując szkodę w wysokości 160 złotych, C. powodując szkodę w wysokości 80 zł, C. P. powodując szkodę w wysokości 80 złotych, co daje łączną wartość szkód w wysokości 549 zł, które to firmy reprezentowane są przez L. – (...) i Agencję (...), a w szczególności uzyskał oprogramowanie komputerowe:

- (...) 2008, powodując szkodę w wysokości 200 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),

- A. of E., powodując szkodę w wysokości 29 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...),

- H. I., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),

- F., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...),

- G. T. A., powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L. - (...),

- W. 2, powodując szkodę w wysokości 80 zł, do którego prawa autorskie należą do firmy (...), reprezentowanej przez L. - (...), to jest czynu z art. 278 § 2 kk, i za to na podstawie art. 278 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze dla oskarżonego kary pozbawienia wolności, Sąd miał przy tym na względzie dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary wskazane w treści art. 53 § 1 i § 2 kk.

W szczególności Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara pozbawienia wolności ma osiągnąć w odniesieniu do sprawcy. Sąd uwzględnił także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, w tym w zakresie prewencji ogólnej. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż czyny z art. 278 § 2 kk, a także inne przestępstwa związane z naruszeniami praw autorskich i bezprawnym uzyskiwaniem i użytkowaniem programów komputerowych, są częstymi przestępstwami w skali naszego kraju. Tym samym kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu, powinna także zdaniem Sądu powstrzymać innych potencjalnych sprawców przed podobnymi działaniami.

Sąd na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k wykonanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. W szczególności Sąd uznał, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a także, że nie powróci on ponownie do przestępstwa, w tym w szczególności nie popełni ponownie czynów z art. 278 § 2 kk.

Sąd na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł także przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci laptopa marki F. (...) o nr (...) wraz z zasilaczem, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr VI/322/08 na K. 106 akt pod poz. 68, z tym, iż równocześnie zarządził zniszczenie twardego dysku tego komputera. Wskazany komputer służył bowiem do popełnienia przestępstwa. Zniszczenie twardego dysku tego komputera uzasadnione jest natomiast okolicznością wcześniejszego zainstalowania na nim nielegalnie uzyskanego przez oskarżonego oprogramowania komputerowego, którego trwałe usunięcie połączone byłoby ze znacznym kosztem, znaczenie przewyższającym zdaniem Sądu wartość wskazanego twardego dysku.

Sąd zasądził także od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu adw. P. M. kwotę 2538,72 zł wraz z wliczonym w tą kwotę podatkiem VAT, tytułem kosztów obrony oskarżonego z urzędu.

Orzeczenie w tym zakresie znajduje swoje uzasadnienie w treści § 14 ust 2 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd zwolnił także oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie i odstąpił od wymierzenia mu opłaty. Orzeczenie w tym zakresie oparto na treści art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. W szczególności Sąd uznał, że z uwagi na aktualną sytuację finansową oskarżony odbywający karę pozbawienia wolności, nie posiada wystarczających środków pieniężnych na pokrycie przedmiotowych kosztów postępowania w sprawie.